

Kar veš, o tem ne vprašuj!

Kmet pelje voz sena. Sosed ga sreča.

„Dober dan!“

„Dober dan!“

„Kaj pa pelješ?“

„Drva.“

„Kakšna drva? Ali ni seno?“

„Če vidiš, da je seno, čemu pa vprašuješ?“

Kmet se popraska za ušesom in pomisli: „Saj je res; zakaj sem ga vprašal, ko vidim.“

Leni Janko.

Leni Janko zvezde šteje:

„Ena, tri — — devet.“

Mesec se v obraz mu smeje,

Gleda ga zavzet.

Janko naš je glave trde,

Nič se ne uči — — —

Štetij še ne zna po vrsti,

Kakor drugi vi.

Ej, da mesec dol bi z neba
K Janku malo priti smel,
Dal bi mu, da bolj debela
Lica bi kot on imel — —

Taras Vaziljev.

Rešitev naloge št. 1

t	e								
a	d	a	i						
t	j	B	o	g	j				
i	s	r	e	č	n	o	e		
č	n	o	v	o	l	e	t	o	m

Prav so rešili: Aleš Fani, Černe Lenčka, Vilfan Tončka, samostanske gojenke; Schneider Minka, učenka v Šmihelu pri Novem mestu; Stelcar Josip, sluga kn. nadškof. pisarne v Mariboru; Mahorič Emica, učenka v Ptaju; Jezovšek Milica in Anka, učenki na Vranskem; Robar Ivan, na Petelinjku; Bloudek Boleslav, učenec III. razreda v Novem mestu; Grašek Janko, učenec IV. razreda II. oddelek v Kamniku.